

Budnica oblastnikom

Foto M. M.

»Poskrbite, da se bo kulturi in naravi dobro godilo. Brez njiju niti vas ni!« sta v pozivu zapisala **Matej Demšar**, sindikalni zaupnik Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave in podpredsednik Glose, ter **Mitja Šuštar**, predsednik Glose, in pozvala k saniranju sramotnih anomalij, ki so za zaposlene na tem področju ponižujoče.

» **Zahtevamo, da se varstvo narave obravnava enakovredno z drugimi primerljivimi skupinami v javnem sektorju ter da se delo zaposlenih spoštuje in ustrezno ovrednoti.**

Organizirali so se

V zgodnjih letih samostojnega Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave (ZRSVN) so tamkajšnji člani sindikata ugotovili, da nujno potrebujejo svoj lasten sindikat, in se leta 2005 priključili sindikatu Glosa, ki je bil pripravljen delovati na področju varstva narave. Svojo pot organiziranja so popisali takole: »Nato je nastopilo obdobje prenove plačnega sistema, pogajanj za kolektivno pogodbo, recesije ... Imeli smo srečno roko, a je tudi res, da s strani velikih sindikatov ni bilo izkazanega pretiranega navdušenja nad ukvarjanjem s povsem novim delovnim področjem za le nekaj desetih članarin. Prvi veliki dosežek

»Sindikalizem je imel med naravovarstveniki vedno dober odziv. Morda so med razlogi tudi etični vzgibi, saj poklic naravovarstvenika zahteva ne samo razum, ampak tudi čutečo in za spremembe dojemljivo dušo.«

nam je uspel leta 2009, ko smo pridobili izključno reprezentativnost Glose za zaposlene na področju varstva narave v celotni Republiki Sloveniji. V sindikat smo privabili tudi zaposlene, ki delujejo na področju parkov, kot so Triglavski narodni park, Škocjanske jame, Kozjansko in drugi. Postali smo prepoznavni predstavniki zaposlenih v varstvu narave znotraj in zunaj domovine, smo člani Glavnega odbora, pred desetletjem smo imenu Glose dodali naravo, so oblikovali nov statut in dobili eno od dveh podpredsedniških mest.«

»Kulturo in naravo pretaknite v najvišjo prestavo!«

In v letu 2022 sindikalisti ne razumejo, »zakaj se v današnji drveči družbi za zaposlene v varstvu narave vse tako počasi odvija«: »Četudi smo s številnimi pozivi opozarjali resorno ministrstvo, vlado, poslance, državne in občinske svetnike, delodajalce; čeravno smo stavkali in protestirali, organizirali tiskovne konference, prereševali težave delavcev v naravovarstvu tudi na ekonomsko-socialnem svetu, izpeljali peticijo, h kateri so pristopili vsi pomembni deležniki na področju varstva narave; čeprav se lahko okitimo z marsikaterim pomembnim dosežkom – vse do danes nismo dosegli ključnih ciljev. Še vedno nimamo kolektivne pogodbe za svoje področje dela; soočamo se s povsem prilagojeno strukturo delovnih mest, ki ne odražajo zahtevnosti del in nalog velikega deleža zaposlenih; kot ena redkih strok v Sloveniji nimamo strokovnih nazivov in možnosti vertikalnega napredovanja v nazivih, kljub temu da zakon to anticipira in so naše delavke in delavci izjemno visoko izobraženi in strokovno usposobljeni; srečujemo se s prekarnimi pogodbenimi odnosi preko različnih projektov, ki ne zagotavljajo varnosti in trajnosti zaposlitev;

GIOSA
Sindikat kulture in narave Slovenije

Varuhi narave, združeni v Sindikat kulture in varstva narave Glosa, so ob letošnjem Prešernovem dnevu oblastnike vseh stopenj in smeri pozvali, naj se prebudijo, priznajo brezpogojno veljavo naravi, ji na vsakem koraku izkazujejo čast in spoštovanje, ne samo z besedo, marveč s konkretnimi dejanji, predvsem pa z dostojnim financiranjem in odnosom do zaposlenih na tem področju.

posledice dolgoletnega stagniranja in celo zniževanja proračunskih sredstev se kažejo pri izvajanju rednih nalog javne službe, ki je kadrovske podhranjena, navzlic množjenju zadolžitvev zaradi evropskih direktiv. Namesto da bi bili primerno nagrajevani za kakovostno delo, so marsikateri delavci in delavke preobremenjeni in deležni šikaniranja. Dasi ravno je zaradi organizacije dela na ZRSVN (ki poteka na osrednji enoti v Ljubljani in na sedmih območnih enotah – Piran, Kranj, Nova Gorica, Ljubljana, Celje, Novo mesto, Maribor) tesnejše in bolj osebno delo s članstvom težje zagotavljati, smo veseli, da je to stabilno in da narašča. Z nadpolovično sindikaliziranostjo javne službe sodimo v sam slovenski vrh. Trdimo, da smo zato uspešnejši pri delu in pri uveljavljanju delavskih standardov. Tako bi moralo biti povsod, saj le sindikat lahko delavstvu učinkovito stopi v bran ter pomaga pravno, finančno, nenazadnje tudi z osebno podporo! Strokovne sindikalne ekskurzije, tematsko vezane na varovana območja narave doma in v Evropi, pa so se tako in tako izkazale za terne.

Bitka za dosego naših ciljev in za izboljšanje pravic članic in članov sindikata ter posledično pravic vseh zaposlenih v javni službi oziroma na celotnem področju varstva narave ostaja glavna zaveza naše sindikalne skupine in našega sindikata Glosa. Varstvo narave in naravovarstvenike birokratski mlini pač dojemajo kot nujno zlo. In tako je tudi s sindikalnimi zahtevami. Uspehi so redki, a zato slajši, saj so rezultat vztrajnega boja z državnim aparatom, ki mu je narava večinoma zgolj za okras. Zahtevamo, da se varstvo narave obravnava enakovredno z drugimi primerljivimi skupinami v javnem sektorju ter da se delo zaposlenih spoštuje in ustrezno ovrednoti,« sta zapisala Demšar in Šuštar in s stavkom »Naravno je biti kulturne in kulturno je ohranjati naravo« pozvala k drugačnemu ravnanju oblastnikov.

M. M.